

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

18 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte - Nicolae Gordilă,

judecătorii - Constantin Alerguș, Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Burlacu Vitalie și avocații acestuia, Mîța Oleg și Ceachir Anatolie și avocatul Zamfir Pavel în numele inculpatei Baglai Irina, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 12 iulie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui

Burlacu Vitalie XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în mun. XXXXX, str. XXXXX XXXXXXXXXXXX;

Baglai Irina XXXXX, născută la XXXXX, originară și domiciliată în mun. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 11.04.2014-12.07.2016;

instanța de apel: 24.10.2016-10.04.2017;

instanța de recurs: 15.03.2018-18.07.2018,

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 12 iulie 2016, Burlacu V. a fost condamnat în baza art. 26, art.325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu amendă în mărime de 6 000 unități convenționale, echivalentul a 120 000 lei și în baza art. 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu amendă în mărime de 7 000 unități convenționale, echivalentul a 140 000 lei, iar în temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani și 4 luni, cu amendă în mărime de 8 000 unități convenționale, echivalentul a 160 000 lei, în beneficiul statului.

Baglai I. a fost conmandată în baza art.323 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare, iar în conformitate cu art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată s-a dispus a fi suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, inculpatul Burlacu V. acționând prin înțelegere prealabilă cu alte persoane neidentificate la momentul de către organul de urmărire penală, având rolul de autor și organizator, prin participație complexă, a comis infracțiunea de corupere activă, și anume: În perioada februarie - 07.03.2014, Burlacu V., acționând de comun acord cu persoane neidentificate la momentul de către organul de urmărire penală, în scopul oferirii și dării prin mijlocitor unei persoane cu demnitate publică a mijloacelor bănești în proporții deosebit de mari ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, l-a contactat de mai multe ori pe cet. Cosovan Gh., cu care se cunoștea de mai mult timp, pentru a-l determina pe ultimul să contribuie la realizarea intențiilor sale criminale.

Astfel, la 06.03.2014, în jurul orei 19¹⁵, aflându-se în incinta centrului comercial „Jumbo”, situat pe bd. Decebal, 23, mun. Chișinău, Burlacu V., în cadrul întâlnirii inițiate din timp cu Cosovan Gh., i-a comunicat acestuia că, reprezintă un grup de persoane interesate de instituirea unor pârgii de control asupra legislativului RM, în special prin coruperea unor deputați și determinarea acestora de a promova eventuale interese ale grupului de persoane pe care le reprezintă.

Totodată, în procesul discuțiilor, Burlacu V., cunoscând că, Ghenadie C. se află în relații de colegialitate cu membrul Frațiunii „Partidului Liberal Reformator” în Parlamentul RM, XXXXX, i-a promis lui Cosovan Gh. mijloace bănești în sumă de 250 000 dolari SUA, pentru ale transmite personal sau prin alt intermediar deputatului nominalizat, care este persoană cu funcție de demnitate publică, în vederea determinării acestuia să părăsească fracțiunea „Partidului Liberal Reformator” din cadrul Parlamentului RM.

Organul de urmărire penală mai indică că, în continuare, Burlacu V., fiind asistat de complicele său Baglai I., care se afla cu mijloacele bănești în preajma locului discuției, i-a oferit lui Cosovan Gh. o geantă în care pretindea că, se conțin mijloace financiare în sumă de 250 000 dolari SUA, ofertă care a fost refuzată la acel moment de către acesta cu condiția că, discuția inițiată la subiect va continua ulterior.

În continuarea intențiilor sale criminale, exprimate prin dorința de a corupe o persoană cu demnitate publică, la 07.03.2014, în jurul orei 09¹⁰, Burlacu V. s-a întâlnit conform înțelegerii prealabile cu Cosovan Gh. în incinta cafe-

barului "Fresh-Line", amplasat în mun. Chișinău, bd. Moscova, 19/1, unde determinându-l în continuare pe acesta să realizeze acțiunile orientate spre coruperea deputatului nominalizat, potrivit concluziei de învinuire, fiind asistat de complicele său Baglai I., care se afla cu mijloacele bănești în preajma locului discuției, i-a transmis în acest sens mijloace bănești în sumă de 250 000 dolari SUA, ceea ce conform cursului oficial stabilit de BNM la 07.03.2014, reprezintă echivalentul sumei de 3 414 900 lei, sumă ce constituie proporții deosebit de mari, pentru ca ultimul să le transmită deputatului în Parlamentul RM, XXXXX, care este persoană cu funcție de demnitate publică.

Tot el, Burlacu V. în cadrul discuțiilor purtate cu mijlocitorul Cosovan Gh. în vederea realizării prin intermediul ultimului a coruperii deputatului în Parlamentul RM, XXXXX, suplimentar la suma de bani transmisă de 250 000 dolari SUA, a promis că-i va achita persoanei cu demnitate publică lunar mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă de 5 000 dolari SUA, pentru ca acesta, folosind situația de serviciu, să promoveze unele eventuale interese ale grupului de persoane pe care-l reprezintă. La 07.03.2014, după transmiterea lui Cosovan Gh. a banilor în sumă de 250 000 dolari SUA, Burlacu V. împreună cu Baglai I. au fost prinși în flagrant, iar mijloacele bănești au fost ridicate.

Tot el, Burlacu V., acționând prin înțelegere prealabilă potrivit actului de învinuire cu Baglai I. precum și cu alte persoane neidentificate la moment de către organul de urmărire penală, având, rolul de autor și organizator, prin participare complexă, a comis pregătirea infracțiunii de corupere activă în următoarele circumstanțe: În perioada de timp ianuarie – 07.03.2014 Burlacu V., acționând de comun acord cu Baglai I. și persoane neidentificate la moment de către organul de urmărire penală, în scopul oferirii și dării prin mijlocitor unor persoane cu demnitate publică a mijloacelor bănești în proporții deosebit de mari ce nu li se cuvin, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, a primit de la persoane neidentificate la moment de către organul de urmărire penală suma de 500 000 euro.

În scopul depozitării mijloacelor bănești în sumă de 500 000 euro destinați coruperii persoanelor cu demnitate publică, Burlacu V. i-a indicat lui Baglai I. să identifice o instituție bancară în care urmau a fi păstrați banii nominalizați.

Ca urmare, la 14.02.2014, Baglai I. a încheiat cu filiala Botanica a BC "Energbank" S.A. un contract de locațiune a safeului metalic nr. 12, în care a plasat mijloacele financiare în sumă de 500 000 euro.

Disponând de suma de 500 000 euro, în perioada ianuarie - 07.03.2014 Burlacu V. l-a contactat de mai multe ori pe cet. Cosovan Gh., cu care se

cunoștea de mai mult timp, pentru a-l determina pe ultimul să contribuie la realizarea intențiilor sale criminale.

În cadrul întâlnirilor avute cu Cosovan Gh., i-a comunicat acestuia că, reprezintă un grup de persoane interesate de instituirea unor pârghii de control asupra Legislativului RM, în special prin coruperea unor deputați și determinarea acestora de a promova eventuale interese ale grupului de persoane pe care le reprezintă.

Totodată, în procesul discuțiilor, Burlacu V., știind despre faptul că, Cosovan Gh. cunoaște cu membrii Frațiunii "Partidului Liberal Democrat din Moldova" din Parlamentul RM, deputații XXXXX și XXXXX, i-a promis lui Cosovan Gh. mijloace bănești în sumă de 500 000 euro, care se aflau în safeul metalic nominalizat, pentru ca acesta să le transmită personal sau prin alt intermediar deputaților nominalizați, care sunt persoane cu funcție de demnitate publică, în vederea determinării acestora să părăsească fracțiunea "Partidului Liberal Democrat din Moldova" din cadrul Parlamentului RM.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

procurorul, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Burlacu V., să fie condamnat în baza art. 42 alin. (2), (3), art. 45 alin. (2) lit. b), 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu amendă în mărime de 6 000 unități convenționale, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și în baza art. 26, 42 alin. (2), alin. (3), 45 alin. (2) lit. b), 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu amendă în mărime de 6 000 unități convenționale, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art. 84 Cod penal, să-i fie aplicată pedeapsa definitivă prin cumul parțial sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani închisoare, cu amendă în mărime de 8 000 unități convenționale, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Baglai I. să fie condamnată în baza art. 42 alin. (5), 45 alin. (2) lit. b), 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu amendă în mărime de 6 000 unități convenționale, cu executarea pedepsei în penitenciarul pentru femei și în baza art. 42 alin. (5), 45 alin. (2) lit. b), 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu amendă în mărime de 3 000 unități convenționale, cu executarea pedepsei în penitenciarul pentru femei, în temeiul art. 84 Cod penal, să-i fie aplicată pedeapsa definitivă, prin cumul parțial sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu amendă în mărime de 6 000 unități convenționale, cu executarea pedepsei în penitenciarul pentru femei.

Mijloacele financiare în sumă de 250 000 dolari SUA ridicate la 07.03.2014 de la Cosovan Gh., a mijloacelor financiare în sumă de 500 000 euro ridicate la

12.03.2014 din safeul metalic cu nr. 12 al filialei Botanica a BC „Energbank” luat în locațiune de Baglai I., a mijloacelor financiare în sumă de 53 000 euro, 153 310 dolari SUA și 48 900 ruble RUS, ridicate la 05.12.2014 în cadrul efectuării percheziției safeului metalic cu nr. 70 deținut de Baglai I., în filiala nr. 25 ”Ștefan cel Mare” a BC „Mobiasbanca-Groupe Societe Generale” SA, precum și automobilul de marca/model ”Porsche Cayenne”, cu n/î XXXXX, a le confisca în ordinea art. 106 Cod penal și a le trece gratuit în folosul statului, ca bunuri folosite și destinate la săvârșirea infracțiunii.

În motivarea apelului procurorul a indicat, vinovăția inculpaților de săvârșirea infracțiunilor incriminate, este dovedită în volum deplin prin cumulumul de probe prezentate de partea acuzării instanței de judecată și examinate în cadrul cercetării judecătorești.

La adoptarea sentinței, instanța a indicat că, acțiunile lui Baglai I. urmează a fi calificate de la art. 26, 42 alin. (5) lit. b), 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal la art. 323 alin. (1) Cod penal, favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii grave.

În acest sens instanța de judecată a indicat că, în cadrul cercetării judecătorești nu a fost demonstrat faptul complicității lui Baglai I. la săvârșirea infracțiunii cu Burlacu V., or, deținerea în locațiune a safeurilor la BC „Energbank” SA și BC „Moldindconbank” SA și transmiterea banilor nu echivalează rolul de complicitate la corupere, astfel, favorizând asupra faptei dinainte nepromisă a unei infracțiuni grave, ceea ce de fapt și denotă latura obiectivă a infracțiunii date.

Faptul că, inculpata cunoștea despre intenția directă a inculpatului Burlacu V. de a comite infracțiunea care i se încriminează acestuia, este dedusă și din relația apropiată a inculpaților, bazată pe o încredere totală, fapt demonstrat prin aceea că, inculpata a achiziționat automobilul de marca/model „Porche Cayenne”, cu n/î XXXXX, iar în realitate acest mobil era folosit de inculpatul Burlacu V. Faptul că, acest bun mobil era folosit de Burlacu V., se dovedește prin aceea că, în ziua comiterii infracțiunii anume acesta folosea acest bun, iar numărul de înmatriculare are inițialele inculpatului Burlacu V.

Astfel, în cazul dat se prezumă că, procurarea mijlocului de transport indicat a fost procurat anume cu scopul de comiterea de către inculpați a infracțiunii incriminate, deoarece deține un grad înalt de siguranță pentru transportarea mijloacelor financiare destinate pentru săvârșirea infracțiunii.

În opinia acuzării faptul că, Baglai I. cunoștea despre mijloacele financiare că, erau destinate pentru coruperea deputaților, se datorează și la aceea că, ea se plimba liberă prin mun. Chișinău cu sume impunătoare de bani

la dânsa, iar acest lucru s-a datorat unor asigurări, care puteau veni numai din partea lui Burlacu V.

Faptul că, relația dintre inculpați era una foarte apropiată, este demonstrat și prin descifările comunicărilor telefonice purtate de aceștia.

În cazul dat, consideră eronată poziția instanței de judecată că, acțiunile lui Baglai I. urmează a fi recalificate în art. 323 alin. (1) Cod penal, deoarece din cumulul de probe acumulate la faza urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată, reiese cu certitudine comiterea de către aceasta a infracțiunilor imputate.

Totodată, instanța de judecată nu a motivat din ce cauză lui Burlacu V. nu i-a fost aplicată pedeapsa maximă prevăzută de norma art. 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, deși indică că, infracțiunea comisă de acesta prezintă un mare pericol social și este calificată de lege ca infracțiune gravă și consider, corectarea inculpatului este posibilă numai prin atargerea la răpsundere penală a acestuia și izolarea lui de societate.

avocatul Zamfir P. în numele inculpatei Baglai I., a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare pe motivul lipsei faptei infracțiunii imputate și lipsa probelor.

În motivarea cererii de apel a avocatului a invocat că, la condamnarea lui Baglai I. pentru favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii grave, instanța nu a invocat nici un argument, mai mult s-au mai puțin credibil. Instanța face o descriere a componenței de infracțiune, prevăzută de art. 325 în raport cu acțiunile lui Burlacu V., ca în final, să constate că, acesta din urmă era în relații de prietenie cu Baglai I., aveau încredere unul față de altul că, ultima a luat în locațiune safeu de la băncile comerciale, depozitând banii care nu-i aparțineau. În aceeași ordine de idei, instanța a reținut, că, *"inculpata nu știa despre acțiunile lui Burlacu V., ceea ce denotă că, Baglai I. a cunoscut despre circumstanțele cauzei numai după ce a fost reținută"*.

Odată cu negarea complicității Baglai I. la comiterea infracțiunii de corupere a deputaților, inclusiv, prin lipsa probelor, instanța, totodată, a calificat faptul deținerii în locațiune a safeurilor bancare și transmiterea banilor lui Burlacu V., ca și favorizare a unei a infracțiuni grave. Însă, această concluzie a colegiului nu are un suport probatoriu și vine în contradicție cu prevederile următoarelor norme legale existența infracțiunii de favorizare este condiționată de pre existența unei infracțiuni și a infractorului care a săvârșit-o. Fapta anterioară favorizării trebuie să constituie infracțiune în sensul definiției date în art. 14 Cod penal.

În lipsa uneia dintre trăsăturile esențiale ale infracțiunii, favorizarea acestei fapte nu constituie infracțiune prevăzută de alin. (1) art. 323 Cod penal.

Astfel, analiza componenței de infracțiune, prevăzută de art. 323 Cod penal în raport cu circumstanțele cauzei, denotă că, Baglai I. a nu a comis fapta, pentru care a fost condamnată.

avocații Ceachir A., Mîța O. și Filatov S. în numele și interesele inculpatului Burlacu V., au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare din motivul lipsei faptei infracțiunii incriminate și lipsei componenței de infracțiune în acțiunile acestuia.

În motivarea cererii de apel avocatul Mîța O. a invocat următoarele argumente:

De către organul de urmărire penală nu doar nu a obținut probe, ce ar demonstra vinovăția lui Burlacu V. în comiterea faptei ce i se incriminează, ci invers, cumulul probelor din materialele cauzei demonstrează cu certitudine că, fapta incriminată lui Burlacu V. nu întrunește elementele componenței infracțiunii.

Acțiunile care ar fi trebuit să stea la baza învinuirii, nu sunt determinate cu suficientă precizie printr-o modalitate clară și concretă de săvârșire a faptelor infracționale și o fixare riguroasă a coordonatelor spațio-temporale.

Pornind de la deficiențele învinuirii aduse și actului de sesizare a instanței de judecată, se impune concluzia existenței unei provocări și indiciilor unui dosar clasic pornit la comandă, care nu are la baza sa nici un suport probatoriu de comitere a infracțiunii de corupere activă.

Sentința instanței de judecată nu este bazată pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost înlăturate și apreciate în modul corespunzător.

Astfel, în materialele cauzei lipsesc probe, care demonstrează cu certitudine că, fapta, incriminată, și anume coruperea activă nu întrunește elemente ale infracțiunii. Instanța s-a pronunțat doar în baza declarațiilor martorilor acuzării, fără a da o apreciere justă și altor probe din cadrul dosarului.

Astfel, cum rezultă din materialele cauzei, de către organul de urmărire penală nu au fost prezentate careva probe care ar demonstra toate circumstanțele cu referire la faptele imputate.

Instanța de fond a încălcat art. 364 alin. (3) Cod de procedură penală, deoarece n-a soluționat cererea apărării privind recunoașterea unor probe prezentate de procuror ca inadmisibile, colectate la urmărirea penală cu încălcarea flagrantă a procedurii penale, urmând a se expune în sentință. Astfel,

a fost invocată nulitatea absolută a probelor acumulate cu încălcarea normelor de procedură, și anume a înregistrării convorbirii purtate între Cosovan Gh. și persoana cu numele "Vitalie", prezentată pe CD-R de model "Barges", ridicat de la martorul Cosovan Gh., or, înregistrarea convorbirii a avut loc până la pornirea urmăririi penale, înregistrarea s-a efectuat fără autorizarea judecătorului de instrucție, fiind admisă violarea gravă a drepturilor altor persoane, drept urmare, încălcându-se art.6 CoEDO, procesul nefiind echitabil, iar conform art.94 Cod de procedură penală asemenea probe sunt inadmisibile.

În motivarea apelului declarat, avocatul Ceachir A. a invocat următoarele arguemeinte:

Prezentul dosar este un dosar clasic pornit la comandă, și nu poate fi privit ca altceva decât o manifestare a justiției selective, îndreptată la apărarea exclusivă a intereselor părții acuzării. Instanța de judecată de la bun început s-a manifestat în defavoarea inculpaților, fapt care se confirmă prin respingerea cererilor și demersurilor părții apărării, totodată depășânduși atribuțiile sale procesuale a modificat acuzarea în sensul agravării fără a fi solicitată de către partea acuzării conform procedurii stabilite.

Instanța de judecată a constatat că, vinovăția inculpatului este dovedită prin declarațiile martorului Cosovan Gh. fiind interpretate eronat, subiectiv de către instanță în soluția sa (pag.5-7), fapt ce contravene declarațiilor de fapt relatate și fixate în procesul-verbal al ședinței de judecată cât și de înregistrările audio ale ședinței (înregistrările audio și procesul-verbal).

Instanța de judecată în soluția sa nu a înlăturat contradicțiile dintre declarațiile lui Cosovan Gh. între cele făcute la urmărirea penală și în instanța de judecată cu alte probe (declarațiile martorilor XXXXX, Curărari V., probele material, etc.).

Instanța de judecată a încălcat dreptul la un proces echitabil, egalitatea părților, dreptul la apărare. Instanța de judecată de la bun început a favorizat partea acuzării fiind admise toate cererile formulate, iar cererile părții apărării au fost respinse ca neîntemeiate. Instanța de judecată a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile martorului cointerestat "agent al CNA" - Cosovan Gh. care sunt declarative, aberante și în contradicție cu alte probe.

Instanța de judecată în sentință (pag.15-16), eronat și nemotivat a interpretat prezența elementelor infracțiunii prevăzute art. 325 alin.(3) lit. b) Cod penal, în acțiunile inculpatului, invocând că, infracțiunea s-a consumat în momentul ce a fost transmisă suma de 250 000 mii dolari SUA lui Cosovan Gh.

Instanța de judecată în soluția sa (pag. 15), nu a indicat la acțiunile concrete ale inculpatului în coraport cu semnele calificative ale laturii obiective

atât pentru învinuirea de pregătire - art. 26, art. 325 alin. (3) lit.a), a¹) Cod penal și anume în detaliu în ce constă pregătirea în vederea promisiunii, oferirii și dării prin mijlocitor unei personae cu funcții de răspundere, cât și pentru acuzarea inventată ce ține de art. 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal.

În motivarea apelului declarat, avocatul Filatov S. a invocat următoarele argumente:

Soluția instanței de fond a fost pronunțată cu încălcarea normelor procesual-penale, cu încălcarea drepturilor procesual-penale ale inculpatului, ce au afectat fondul cauzei, precum și legalitatea soluției adoptate de instanța.

Inculpatului nu i-a fost asigurat dreptul la interpret pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond, or, ultimul nu a beneficiat într-o măsură deplină de asistența unui traducător în pregătirea speței, fiind acceptate pentru participare în calitate de translator persoane care nu au fost preîntâmpinate pentru răspundere penală potrivit art. 312 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiul penal al Curtii de Apel Chișinău din 10 aprilie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Zamfir P. în numele inculpatei Baglai I., iar cele declarate de către procuror și avocaților Mîța O., Ceachir A. și Filatov S. în numele inculpatului Burlacu V. au fost admise, fiind dispusă casarea sentințe în partea condamnării lui Baglai I. în baza art. 323 alin. (1) Cod penal și aplicării pedepsei complimentare lui Burlacu V. în baza art. 42 alin. (5), 26, 45 alin. (2) lit. b), art. 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, cu pronunțarea în această parte o unei noi hotărâri prin care lui Burlacu V. i-a fost fost numită în baza art. 42 alin. (5), 26, 45 alin. (2) lit. b), 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, cu aplicarea art. 81 Cod penal, sub formă de amendă în mărime de 4 000 unități convenționale, ceea ce constituie 80 000 lei, în rest dispozițiile sentinței contestate în privința lui Burlacu V. au fost menținute fără modificări.

Baglai I. a fost condamnată în baza art. 42 alin. (5), 26, 45 alin. (2) lit. b), 325 alin. 3 lit. a), a¹) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 81 Cod penal, la 6 ani închisoare, cu amendă în mărimea a 4 000 unități convenționale ceea ce constituie 80 000 lei și în baza art. 42 alin. (5), 45 alin. (2) lit. b), 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu amendă în mărimea a 6000 unități convențional, ceea ce constituie 120 000 lei, iar în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumulul partial al pedepselor numite i-a fost fixată pedeapsa definitivă de 8 ani închisoare, cu amendă în mărime de 7 000 unități convenționale, ceea ce constituie 140 000 lei, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei.

În rest, dispozițiile sentinței contestate au fost menținute fără modificări.

5. Instanța de apel, audiind participanții la proces, verificând prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală probele administrate la etapa de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată în prima instanță și în instanța de apel, a constatat că, în acțiunile inculpatului Burlacu V. sunt întrunite elementele infracțiunilor prevăzute de art. 26, art. 42 alin. (2), (3) și art. 45 alin. (2) lit. b), art. 325 alin. (3) lit.a), a¹) Cod penal, adică, *pregătit, organizat și a săvârșit oferirea, promisiunea și darea prin mijlocitor unei persoane cu demnitate publică a bunurilor în proporții deosebit de mari, ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, faptă săvârșită de două sau mai multe persoane.*

Totodată, instanța de apel a constatat că în acțiunile Baglai I. sun întrunite elementele infracțiunilor prevăzute art. 26, art. 42 alin. (5) și art. 45 alin. (2) lit. b), art. 325 alin.(3) lit.a), a¹) Cod penal, or, analizând materialele cauzei, instanța de apel a conchis că prima instanță a încadrat incorect acțiunile inculpatei Baglai I. *ca infracțiune de favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii grave, fiind constatat cu certitudine că, acțiunile inculpatei întunesc elementele și se califică ca pregătirea și săvârșirea infracțiunii în vederea promisiunii, oferirii și dării prin mijlocitor unei persoane cu funcție de demnitate publică de bunuri în proporții deosebit de mari, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, precum și promisiunea, oferirea și darea prin mijlocitor unei persoane cu funcție de demnitate publică de bunuri în proporții deosebit de mari, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, adică infracțiunile prevăzute de art. 26, art. 42 alin. (5) și art. 45 alin. (2) lit. b), art. 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, cât și art. 42 alin. (5) și art. 45 alin. (2) lit. b), art. 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal.*

Instanța de apel apreciind probatorul administrat, prin prisma argumentelor apelurilor apărării, le consideră nefondate, urmând a fi respinse ca atare, iar temeiurile invocate fiind combătute *ad integrum* de cumulul probator.

În acest context, instanța de apel a remarcat faptul că, analizând acțiunile inculpatei Baglai I. în contextul comiterii infracțiunilor imputate, raportându-le la probator și analizate prin prisma normelor materiale penale, instanța a considerat că ele conțin elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatei și le-a calificat ca fiind făcute cu scopul de a evita răspunderea și pedeapsa penală, care sunt combătute integral de probatorul administrat.

Prin urmare, materialul probator determină că, Baglai I. în activitatea sa, în complicitate cu Burlacu V. își dădea seama de caracterul social periculos al

acțiunilor sale, a prevăzut survenirea consecințelor social periculoase și a dorit survenirea lor, or aceasta incontestabil cunoștea despre scopul criminal al inculpatului Burlacu V., și deliberat a acceptat activitatea comună cu el, contribuind activ.

Instanța de apel a conchis că, în speța deferită *latura obiectivă* a infracțiunii incriminate inculpaților și-a găsit confirmare, și anume caracterizează toate alternativele acestei infracțiuni prin promisiune, oferire și dare *prin intermediar* unei persoane cu funcție de demnitate publică a mijloacelor financiare sub orice formă, ce nu li se cuvin. Anume aceste acțiuni ale lui Burlacu V. și Baglai I. prin intermediul lui Cosovan Gh., cu scopul de a determina pe unii deputați, mai întâi XXXXX, din "Partidul Liberal Reformator", apoi pe alții, de a ieși din coaliție, de a vota sau de a nu vota unele acte normative.

Latura subiectivă a infracțiunii de corupere activă încriminată inculpaților, este caracterizată prin *intenție directă* a inculpatului Burlacu V. de a corupe deputații din Parlamentul RM, XXXXX, XXXXX și XXXXX, este dovedită atât prin mijloacele de probă anexate la materialele cauzei, prezența *laturii obiective* în acțiunile acestora, cât și prin încheierea de către Baglai I. la 14.02.2014 a contractului cu filiala BC „Energbank” S.A. privind locațiunea safeului nr. 12, în care a plasat mijloacele financiare în sumă de 500 000 Euro, pregătite pentru transmitere către deputații fracțiunii "Partidului Liberal Democrat din Moldova", XXXXX și XXXXX, prin intermediul lui Cosovan Gh., ca aceștia să părăsească fracțiunea parlamentară din care făceau parte la acel moment, precum și faptului plasării de către Baglai I. a unor mijloace financiare în safeul cu nr. 70 al filialei nr. 25 „Ștefan cel Mare” a BC „Mobiasbanca-Groupe Societe Generale” S.A., care urmau a fi folosite în continuare de către inculpați sub formă de remunerare lunară a lui XXXXX și a lui Cosovan Gh.

Astfel inculpata Baglai I. a contribuit la săvârșirea infracțiunilor de comun acord și în complicitate cu inculpatul Burlacu V. printr-un ansamblu de acțiuni concrete, din momentul apariției intenției, până la consumarea lor, și anume, prin acordarea de mijloace, manifestat prin deținerea în locațiune a safeurilor la BC „Energbank” S.A. și BC „Moldindconbank” S.A., unde se păstrau mijloacele financiare, destinate coruperii demnitarilor de rang înalt, și prin transportarea, transmiterea mijloacelor financiare inculpatului Burlacu V., fiind permanent la dispoziția complicelui său.

Instanța de apel a respins ca fiind nefondate argumentele apărării precum că, inculpata Baglai I. nu cunoștea despre conținutul din geanta transmisă de Burlacu V., or, potrivit declarațiilor ultimului expuse în instanța de apel, care a relatat că, după întâlnirea cu Cosovan Gh., în centrul comercial

„Jumbo”, s-a întâlnit cu Baglai I. căreia i-a transmis geanta cu bani, care a păstrat-o până la 07.03.2014, moment în care tot ea a adus sacoșa pe care a transmis-o intermediarului. Astfel, schimbul conținutului genții în sacoșa din hârtie l-a efectuat însuși inculpata, dacă urmărim prin deducere logică evenimentele, care reiese din declarațiile inculpatului Burlacu V., este cert că, prima cunoștea de actele și acțiunile ilegale la care este complice.

Astfel, conglomeratul de acțiuni din timp calculate, comise în complicitate este evident că, Baglai I. cunoștea despre intenția directă a inculpatului Burlacu V. de a comite infracțiunile care se în criminează, și a fost complice la săvârșirea lor, aceasta este dedusă din cumulul probator, prin circumstanțele stabilite ca fiind produse, acțiunile comise.

În acest context, instanța de apel a menționat că, argumentele avocatului Zamfir P. expuse în apelul declarat împotriva sentinței, nu pot fi admise și reținute, urmând a fi respinse ca nefondate.

Instanța de apel a respins ca fiind nefondate și argumentele părții apărării, care susține că, în speța examinată martorul Cosovan Gh. a comis o provocare, iar cauza este una fabricată, pe motiv că toate inițierile de a se întâlni și de a vorbi pe marginea corupției deputaților, de a căuta prieteni deputați în vederea corupției lor a fost manifestată anume din partea inculpatului Burlacu V., aceasta se confirmă și prin înregistrarea comunicărilor care au avut loc la 06.03.2014 între Burlacu V. și Cosovan Gh., prin intermediul rețelei de socializare „Skype”, precum și prin apelurile telefonice dintre Burlacu V. și Cosovan Gh., cât și prin faptul că, el a propus Baglai I. să închirieze safeu la bănci comerciale, el a primit prin curier și transmis ultimei coletele cu bani, pe care le deținea la băncile comerciale, etc.

De asemenea, instanța de apel examinând probatorul administrat, a considerat dovedit faptul pregătirii infracțiunii de corupere active a deputatului, la 06.03.2014, însă din cauze independente de voința inculpaților Burlacu V. și Baglai I., infracțiunea nu și-a produs efectul, deoarece Cosovan Gh. a refuzat să ia geanta cu bani.

Astfel, probatorul dovedește indubitabil activitatea lui Burlacu V. împreună cu complicității săi la comiterea infracțiunilor, or, a luat banii de la curier, a făcut legătura cu potențialul intermediar, Cosovan Gh., apoi a acționat după planul stabilit, fiind ajutat, „salvat”, în permanență de complicele său activ Baglai I.

Cât privește argumentele apărării cu referire la faptul că, inculpatului Burlacu V., în procesul examinării pricinii în fond, s-a admis încălcarea dreptului la apărare prin neacordarea translatorului, or, în procesul-verbal al

ședinței fiind indicat numele unui translator, iar în încheierea instanței un altul, care nu au fost preîntâmpinați de răspunderea penală în caz de traducere intenționat falsă, instanța de apel a conchis că, aceste argumente nu corespund adevărului, iar potrivit proceselor-verbal, cât și a celorlalte acte procesuale întocmite în instanța de fond, la examinarea pricinii a participat translatorul, care a fost preîntâmpinat despre răspunderea penală pe care o poartă în caz de traducere intenționat falsă, iar la materialele cauzei se conțin recipisele acestora (f.d. 25, 26, 30, vol.4; f.d. 53, vol.4; f.d. 139, vol. 4; f.d. 142, vol. 4), ceea ce denotă, că instanța de fond la examinarea pricinii a dat dovadă de corectitudine, asigurând respectarea întregului spectru al drepturilor și garanțiilor inculpaților, și, ceea ce combate argumentul avocatului Filatov S.

Instanța de apel a constatat că, scopul educativ și preventiv al pedepsei numite inculpatei Baglai I. în raport cu personalitatea sa și faptele comise, circumstanțele relevante pentru adoptarea unei condamnări obiective și echitabile poate fi atins doar prin aplicarea pedepsei închisorii, cu izolare de societate, reabilitare și corijare în locurile de detenție, ori la caz nu sunt întrunite alte temeuri pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nefiind rațional și legal nici aplicarea altei pedepse.

6. Împotriva hotărârilor nominalizate declară recursuri ordinare:

inculpatul Burlacu V. și avocatul acestuia, Mița O., invocând temeii de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului pe capătul de condamnare prevăzut de art. 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În motivarea recursului declarat, autorii acestuia invocă argumente similare celor menționate anterior în apel și *descrie în pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând următoarele:

- instanța a încălcat drepturile inculpatului garantate de art. 6§1 CoEDO, deoarece a manifestat lipsă de imparțialitate, ilegal a favorizat partea acuzării, încălcând prin acest fel de procedură caracterul adversar al procesului penal, precum și principiul egalității armelor, lezând în același timp și prevederile art. 7 alin. (1), 8 alin. (1), 17 alin. (3), 19 alin. (1), 24 alin. (2), 25 alin. (3), 26 alin. (3) Cod de procedură penală;

- dispozitivul hotărârii pronunțate la 10.04.2017 nu corespunde conținutului hotărârii motivate, pronunțată public la 23.06.2017, prin urmare, rezultă că motivarea soluției instanței de apel este contrară dispozitivul hotărârii;

- inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea unei fapte, care nici nu a fost adusă la cunoștință și anume pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal;

- acțiunile inculpatului au fost calificate de instanța de judecată în sensul modificării învinuirii aduse prin agravarea calificării, condamnarea, pentru acțiunile care nu au fost incluse în actul final de învinuire, depășirea limitelor actului de sesizare a instanței judecătorești, prin ce au fost violat dreptul inculpatului la un proces echitabil, în special - dreptul la apărare;

- prezentei spețe este aplicabilă *cauza Albina c. României* (28.04.2005, nr. 578808/00, par. 34, 36-37), în special în parte ce se referă la motivarea hotărârii, or, potrivit poziției CtEDO procesul echitabil presupune ea o instanță internă să examineze în mod real problemele care iau fost supuse și nu doar să reia pur și simplu concluziile unei instanței inferioare;

- de către organul de urmărire penală nu doar nu au fost obținute probe, ce ar demonstra vinovăția lui Burlacu V. în comiterea faptei ce i se incriminează, ci invers, cumulum probelor din materialele cauzei demonstrează cu certitudine, că fapta incriminată lui Burlacu V. nu întrunește elementele componenței de infracțiuni;

- inculpatul a fost condamnat în condițiile unei învinuiri abstracte și imprecise și anume, în ordonanța de punere sub învinuire și în rechizitoriu nu se indică asupra faptului care acțiuni în exercitarea funcției de deputat sau contrar acesteia urmau a fi întreprinse din partea lui XXXXX, XXXXX sau XXXXX contrar remunerației promise de Burlacu V.;

- faptele imputate inculpatului sunt insuficient descrise, sunt imprecise și nu sunt circumstanțiale ca mod de operare. Acțiunile care ar fi trebuit să stea la baza învinuirii, nu sunt determinate cu suficientă precizie prin tro modalitate clară și concretă de săvârșire a faptelor infracționale și o fixare riguroasă a coordonatelor spațio-temporale;

- pornind de la deficiențele învinuirii aduse și actului de sesiza a instanței de judecată, ajungem la concluzia existenței unei provocări și indiciilor unui dosar clasic pornit la comandă, care nu are la baza sa nici un suport probatoriu de comitere a infracțiunii de corupere activă;

- în sensul jurisprudenței CtEDO, calitatea de „denunțător profesionist/provocator profesionist” implică anumite exigențe, care ar avea menirea să asigure drepturile garantate de art. 6§1, §3 CoEDO;

- prin prisma constatărilor expuse la §36 din hotărârea CtEDO în *cauza Sandu c. Moldovei*, §60; 71 din hotărârea CtEDO în *cauza Romanauskas c. Lituaniei*, apărarea este nevoită să constate că, autoritățile statului-parte

acuzării nu numai că nu au încercat și nu au dovedit inexistent incitării/provocării, dar a și creat obstacole atunci când partea apărării, fără a avea obligația respectivă, a încercat să meargă peste limitele rezonabilului și să elucideze aspectele concrete ale elementului provocării;

- contrar prevederilor art. 100 și 101 Cod de procedură penală, instanța de apel nu a verificat probele sub toate aspectele.

inculpatul Burlacu V. și avocatul acestuia, Ceachir A. invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului pe capătul de condamnare prevăzut de art. 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, iar pe capătul de acuzare prevăzut de art. 26, 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, să fie condamnat conform prevederilor art. 81 alin.(2) Cod penal, la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de până la 6 ani, cu restituirea mijloacelor financiare proprietarilor.

În motivarea recursului declarat, autorii acestuia invocă argumente similare celor menționate anterior în apel și recursul ordinar declarat de inculpat și avocatul acestuia, Mîța O., suplimentar menționând următoarele:

- instanța de apel nu s-a expus: la motivele apelului (pct. 6.3.) ce țin de solicitarea privind declararea nulă a probelor obținute cu încălcare prevederilor art. 94 Cod de procedură penală; (pct.3.2) privind încheierea instanței de judecată din 28.04.2014 (care a fost contestată); la motivele (pct.7.3 - 7.9) ce țin de acțiunile de provocare din partea statului prin intermediul lui Cosovan Gh.;

- necătând că inculpatul în ședința instanței de apel a recunoscut vina integral, instanța urma să constate vinovăția ce ține de limitele acușării conform rechizitoriului ce ține doar de art. 26, art. 325 alin. (3) Cod penal, iar instanța a depășit limitele acușării și l-a recunoscut vinovat și pe infracțiunea prevăzută de art. 42, 45, 325 alin. (3) lit. a¹) Cod penal, fiind numită pedeapsa prin concurs de infracțiuni;

- instanța de fond, în sentința sa nu-l recunoaște culpabil pe Burlacu V. pe infracțiunile prevăzute de art. 42 și art. 45 Cod penal, pe când instanța de apel invocă în soluția sa culpabilitatea pe art. 42, 45, 26, 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, fapt ce vădit își depășește limitele și împuternicirilor procesuale;

- instanța de fond, în sentință (pag.15-16) și instanța de apel (pag.44-45), a deciziei, eronat și nemotivat au interpretat prezența elementelor infracțiunii art. 42, 45, 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, în acțiunile inculpatului, invocând că infracțiunea s-a consumat în momentul ce a fost transmisă suma de 250 000 dolari către Cosovan Gh.;

- potrivit jurisprudenței CtEDO (*cauza Ziliberg c. Moldovei*), acuzarea adusă unei persoane privind comiterea unei infracțiuni și calificarea acesteia trebuie să fie clară și concretă. Astfel, acuzarea adusă contravine prevederilor art.66 Cod de procedură penală, dreptul făptuitorului de a ști de ce anume este acuzat, or, potrivit art. 6§3 CoEDO „Orice acuzat are mai ales dreptul; a. să fie informat în termen cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa”.

avocatul Zamfir P. în numele inculpatei Baglai I. invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatei pe motivul lipsei faptei infracțiunii, pentru care a fost condamnată și lipsei probelor.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor menționate anterior în apel și *descrise în pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând următoarele:

- deși se face referință la prevederile art. 61, 75-79 Cod penal, instanța de apel nu-și motivează soluția de stabilirea a pedepsei mult mai aspre decât cea solicitată de către procuror și nici nu individualizează pedeapsa aplicată;

- instanța de apel nu a specificat care anume eroare a fost constatată la calificarea acțiunilor și prin ce se manifestă greșeala la stabilirea situației de fapt și de drept;

- capetele de învinuire imputate lui Baglai I. nu s-au confirmat în cadrul cercetării judecătorești;

- în detrimentul art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel, la f.d. 53 indică că, *”examinând probatoriul, consideră dovedit faptul pregătirii infracțiunii de corupere active a deputatului la 06 martie 2014 (...), însă infracțiunea nu și-a produs efectul, deoarece Gh. Cosovan a refuzat să ia geanta cu bani.* În continuare, instanța de apel descrie circumstanțele care s-au produs la 06 și 07.03.2014 în Centrul comercial ”Jambo” și Centrul ”Furshette”. Astfel, din cele relatate se desprind iarăși 2 concluzii: - de fapt pe epizodul cu transmiterea banilor lui Cosovan Gh. la 06-07.03.2014, învinuirea adusă la finele urmăririi penale l-a considerat ca infracțiune consumată; pregătirea la comiterea infracțiunii de corupere ține închirierea safeurilor de către Baglai I., depozitarea a 500 000 euro pentru a corupe deputații XXXXX și XXXXX; - descrierea circumstanțelor de fapt la f.d 53 nu reflectă rolul lui Baglai I.;

- deși la f.d. 17, instanța de apel menționează, că probe noi nu au fost prezentate de către părți, în ședințele de judecată instanța de apel a respins nemotivat cererile părții apărării ce ține de prezentarea de probe;

- conform sentinței inculpata a fost achitată de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin.(5), 26, 45 alin.(2), lit. b) și 325 alin.(3), lit.a), a¹) Cod penal, ultima fiind condamnată pentru infracțiunea de favorizare. Respectiv, la faza judecării apelului urma ca procedura să se axeze nu numai pe probele cercetate anterior dar și celor noi;

- potrivit practici CtEDO *Hotărârea nr. 5022/07 Mischie vs. România din 16.02.2014*, în care Curtea a condamnat statul vecin statuând că "este inadmisibilă condamnarea în apel, după achitare, fără a se administra probe noi care să răstoarne probatoriul de la fond". Prin Hotărârea pronunțată în cauza Mischie, Curtea a criticat aspru înalta Curte de Casație și Justiție a României pentru că l-a condamnat pe reclamant fără a administra probe noi, ci prin interpretarea aceluiași probatoriu pe baza căruia instanțele inferioare pronunțaseră soluții de achitare. În cauza Mischie Curtea de la Strasbourg a formulat două concluzii importante, aplicabile și în prezenta speță: În condițiile în care aprecierea diferitelor probe a aparținut instanței de recurs, rămîne de reținut, că reclamantul a fost condamnat pe baza aceluiași mărturii care le-au fost suficiente instanțelor inferioare de a se îndoii de acuzații și pentru a motiva achitarea sa"; "nu se acceptă interpretarea declarațiilor unor martori pe care instanța nu i-a audiat, întorcînd hotărârile instanțelor inferioare, care l-au achita pe reclamant, în special pe baza declarațiilor pe care acești martori le-au dat în fața lor în timpul audiarilor". Prin urmare, instanța de recurs a statului român "prin darea unei noi interpretări a faptelor și condemnându-l pe reclamant, i-a agravat situația";

- la f.d. 27, instanța de apel concluzionează, că *"vinovăția Irinei Baglai este dovedită dincolo de orice dubii prin următoarele probe administrate: declarațiile martorului Cosovan Gh.; declarațiile martorului Curărari V.; declarațiile martorului XXXXX; declarațiile martorului Dziunzeac E.; un șir de procese-verbale de consemnare a acțiunilor de urmărire penală"*. Totodată, pentru a o condamna pe Baglai I. pentru faptele imputate, instanța de apel invocată argumente formale, mai mult sau mai puțin credibile: *"că aceasta din urmă era în relații de prietenie cu Burlacu, că acestea aveau încredere unul față de altul, că Baglai a luat în locațiune safeurile de la băncile comerciale, depozitând banii destinați coruperii"*, însă, această concluzie nu are un suport probatoriu și vine în contradicție cu prevederile art. 8, 101 alin. (1) Cod de procedură penală;

- potrivit declarațiilor inculpatului Burlacu V., relatate în instanța de apel (f.d. 24, 25), Baglai I. nu cunoștea despre proveniența și destinația banilor, nu-l cunoștea pe Cosovan Gh. și nici conținutul discuțiilor între ei;

- careva probe care ar confirma culpabilitatea lui Baglai I. la comiterea infracțiunilor pentru care a fost condamnată nu au fost prezentate și administrate, or, declarațiile lui Burlacu V. la acest capitol nu au fost combătute prin alte probe;

- la faza de judecare a apelurilor, instanța nu a combătut concluzia instanței de fond privind comiterea de către Baglai I. a favorizării infracțiunii, nu a adus nici un argument, care ar justifica lipsa componenței acestei infracțiuni, deși era obligată să se expună în acest sens. Cu atât mai mult, că argumentele invocate de apărător în apelul declarat în interesele inculpatei Baglai I. privind lipsa componenței infracțiunii de favorizare nu au fost combătute;

- culpabilitatea lui Baglai I. în comiterea infracțiunilor, prevăzute de art. 42 alin. (5), 26, 45 alin. (2), lit. b) și 325 alin. (3), lit. a), a¹) și 42 alin. (5), 45 alin. (2), lit. b), 325 alin. (3), lit. a), a¹) Cod penal, nu a fost probată, așa cum o cer prevederile art. 100, 101 Cod de procedură penală, or, instanța de apel, contrar prevederilor procesuale, practicii judiciare naționale și CtEDO, a condamnat persoana, fără a administra probe noi, fără a data citire declarațiilor martorului absent și fără a examina careva probe scrise, numai pe baza probelor cu caracter contradictoriu, care au fost suficiente pentru instanța de fond de a concluziona și dispune achitarea inculpatei.

6.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate, solicitând inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia acuzatorului de stat expusă în referință, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Astfel, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat

corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească definitivă.

Precum a fost menționat supra, recurenți invocă drept temeiuri pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, semnalând totodată și pct. 12) și 15) a aceleiași norme procesual penale, sub aspectele că: *„hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii; instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză”*.

Analizând motivele invocate de recurenți Colegiul constată că acestea nu sânt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul penal menționează că, recurenții în mare parte critică decizia instanței de apel sub aspectul aprecierii probelor de către aceasta, indicând că instanța de judecată eronat și greșit a apreciat ansamblul de probe administrate.

Astfel, activitatea instanței de apel privind aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune partea apărării, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Instanța de recurs ține să remarce că, la această etapă a procedurilor nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, or, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond. Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea soluției de condamnare a inculpaților.

Prin urmare, se relevă că, conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din

dosar, poate administra, la cererea părților, orice probe noi și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

În sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la casarea parțială a sentinței și pronunțării unei noi hotărâri.

Ținând seama de aceste prevederi, Colegiul penal constată că instanța de apel a fost în drept și, de fapt, întemeiat a dispus condamnarea lui Burlacu V. și Baglai I. conform învinuirii înaintate, expunându-se argumentat din motivul cărei erori de drept urmează a fi casată parțial sentința, motivându-și detaliat și clar soluția adoptată.

Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către recurenți și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii” (art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală), se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul penal reține că instanța de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală, pe care suplimentar și minuțios le-au verificat în ședințele de judecată, le-a dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor incriminate, încadrarea juridică a acțiunilor acestora fiind justă.

Din conținutul hotărârii contestate rezultă că această concluzie s-a tras având în vedere *declarațiile martorilor acuzării cât și probele scrise - sesizarea prezentată de Cosovan Gh. înregistrată în R-1 sub nr. XXXXX, la 07.03.2014 (f.d. 20, vol. I); - Procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație (f.d. 23-25, vol. I); Procesul-verbal privind înzestrarea cu tehnică specială din 07.03.2014 (f.d. 28, vol. I); Procesul-verbal privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice din 07.03.2014 (f.d. 30-53, vol.I); Procesul-verbal de examinare a obiectului din 07.04.2014 (f.d. 54, vol.I); Procesul-verbal de examinare a obiectului din 12.03.2014*

(f.d. 118-122, vol.I); *Procesul verbal de ridicare a obiectelor, din 07.03.2014* (f.d. 123-126, vol.I); *Procesul verbal de examinare a obiectului din 12.03.2014* (f.d. 127, vol.I); *Procesul-verbal de ridicare a obiectelor din 07.03.2014* (f.d. 129, vol.I); *Procesul-verbal de ridicare a obiectului din 07.03.2014* (f.d. 132, vol.I); *Procesul-verbal de examinare a obiectului din 07.04.2014* (f.d. 133-135, vol.I); *Procesul-verbal de ridicare a obiectului din 07.03.2014* (f.d. 137, vol.I); *Procesul-verbal de examinare a obiectului din 07.03.2014* (f.d. 138, vol.I); *Procesul-verbal de ridicare a obiectului din 10.03.2014* (f.d. 141, vol.I); *Procesul-verbal de cercetare a obiectului din 08.04.2014* (f.d. 142-144, vol.I); *Procesul-verbal de ridicare a obiectului din 10.03.2014* (f.d. 145-146, vol.I); *Procesul-verbal de examinare a obiectului din 08.4.2014* (f.d. 153-154, vol.I); *Procesul-verbal de examinare a laptopului de model „Rp Elite Book8730w”* (f.d. 155-158, vol.I); *Răspunsul emis de administrația BC “Enargbank” SA, din 11.03.2014* (f.d. 166-167, vol.I); *Procesul-verbal de ridicare a informației comercial bancare, a obiectului din 12.03.2014* (f.d. 191-197, vol.I); *Procesul-verbal de examinare a obiectului din 13.03.2014* (f.d. 198-207, vol.I); *Procesul-verbal de ridicare a obiectului din 19.03.2014* (f.d. 215, vol.I); *Procesul-verbal de examinare a obiectului din 07.04.2014* (f.d. 217, vol.I); *Procesul-verbal de ridicare din 24.03.2014* (f.d. 225, vol.I); *Procesul-verbal de examinare a obiectului din 07.04.2014* (f.d. 1, vol.II); *Procesul-verbal de ridicare a mijlocului de transport din 28.03.2014* (f.d. 21, vol.II); *Procesul-verbal de examinare din 12.03.2014* (f.d. 28-33, vol.II); *Raportul de expertiză nr. XXXXX, din 12-13.03.2014* (f.d. 34-73, vol.II); *Actul nr. 07 din 26.03.2014* (f.d. 89-90, vol.II); *Procesul-verbal de cercetare a obiectului din 26.03.2014* (f.d. 96-101, vol.II); *Raport de expertiză nr. XXXXX din 28.03.2014* (f.d. 103-175, vol.II); *Actul nr. 09 din 07.04.2014* (f.d. 202-203, vol.II); *Analiza operațională privind conexiunile telefonice a figuranților în cauza penală examinată* (f.d. 220-235, vol.II), care sânt detaliat descrise în partea descriptivă a deciziei instanței de apel.

În contextul acestui material probator, Colegiul penal conchide că instanța de apel, în mod corect au reținut că inculpații se fac vinovați de comiterea infracțiunilor - Burlacu V. *de pregătirea, organizarea și a săvârșirea oferirea, promisiunea și darea prin mijlocitor unei persoane cu demnitate publică a bunurilor în proporții deosebit de mari, ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, faptă săvârșită de două sau mai multe persoane;* - Baglai I. *de contribuire prin acordarea de mijloace și înlăturare de obstacole la pregătirea și săvârșirea oferirii și dării prin mijlocitor unor persoane cu demnitate publică a bunurilor în proporții deosebit de mari, ce nu li se cuvin, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcțiilor sale sau contrar acestora, încadrate în baza art. 42 alin. (5); art. 26, art. 45 alin. (2) lit. b); art. 325 alin. (3) lit. a), și a ¹⁾ Cod penal și respectiv în baza art. 42 alin. (5); art. 26; art. 45 alin. (2) lit. b); art. 325 alin. (3)*

lit. a) și a¹) Cod penal și art. 42 alin. (5) și art. 45 alin. (2) lit. b) și art. 325 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal și a reținut o situație de fapt concordantă sub toate aspectele împrejurărilor ce rezultă din aceste mijloace de probă.

Probatoriul administrat confirmă pe deplin existența și săvârșirea de către inculpați a infracțiunilor reținute în sarcina lor, atât sub aspectul *laturii obiective*, cât și a celei *subiective*.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate *elementele componente ale infracțiunii* imputate inculpaților, inclusiv și vinovăția acestora, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluzia prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

În sensul celor invocate, Colegiul penal va ține seama și de jurisprudența CtEDO, și nu va impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond, fiindcă, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis vs Spania, Helle vs Finlanda*).

Mai mult, recursul ordinar nu are ca finalitate remedierea unei greșite aprecieri a faptelor și a unei inexacte sau insuficiente stabilire a adevărului, generată de o urmărire penală incompletă sau o cercetare judecătorească deficitară/parțială/nesatisfăcătoare. În această procedură nu se judecă raportul juridic dedus judecății în fața primei instanțe ori în apel, ci se judecă exclusiv dacă hotărârea atacată este conformă cu regulile de drept, în cazuri și condiții expres prevăzute de lege.

Astfel, instanța de recurs consideră ca neîntemeiate argumentele părții apărării cu privire la neobiectivitatea învinuirilor aduse inculpaților, de rând ce instanța de apel a motivat condamnarea lui Burlacu V. și Baglai I. prin faptul, că învinuirea a prezentat suficiente probe care cu certitudine dovedesc vinovăția acestora de comiterea infracțiunilor imputate lor și aceasta întru totul corespunde cerințelor prevăzute de art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal va respinge ca neîntemeiate argumentele invocate în recursurile declarate de avocați în numele inculpaților și a inculpatului Burlacu V., și anume:

7.1. A *avocatului Zamfir P.*, referitor la faptul că, capetele de învinuire imputate lui Baglai I. nu s-au confirmat în cadrul cercetării judecătorești, or,

analizând acțiunile inculpatei în contextul comiterii infracțiunilor incriminate, raportându-le la probator și analizate prin prisma normelor materiale penale, Colegiul penal consideră că, ele conțin elementele infracțiunilor prevăzute la art. 26, art. 42 alin. (5) și art. 45 alin. (2) lit. b); art. 325 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal, cât și art. 42 alin. (5) și art. 45 alin. (2) lit. b); art. 325 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal.

Astfel, inculpata a contribuit la săvârșirea infracțiunilor de comun acord și în complicitate cu inculpatul Burlacu V. printr-un ansamblu de acțiuni concrete, din momentul apariției intenției, până la consumarea lor, și anume, prin acordarea de mijloace, manifestat prin deținerea în locațiune a safeurilor la BC „Energbank” SA și BC „Moldindconbank” SA, unde se păstrau mijloacele financiare, destinate coruperii demnitarilor de rang înalt, și prin transportarea, transmiterea mijloacelor financiare inculpatului Burlacu V., fiind permanent la dispoziția complicelui său.

Pe motivele reținute mai sus, se vor respinge și afirmațiile apărării, precum că culpabilitatea lui Baglai I. în comiterea infracțiunilor imputate nu a fost probată, așa cum o cer prevederile art. 100, 101 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel, contrar prevederilor procesuale, practicii judiciare naționale și CtEDO, a condamnat persoana, fără a administra probe noi, fără a da citire declarațiilor martorului absent și fără a examina careva probe scrise, numai pe baza probelor cu caracter contradictoriu, care au fost suficiente pentru instanța de fond de a concluziona și dispune achitarea inculpatei.

În acest sens, Colegiul penal notează că constituie *opinia subiectivă* a recurentului ce se respinge ca neîntemeiată, or, instanța de apel în temeiul art. 414 alin. (4) Cod de procedură penală, în vederea soluționării apelului, a examinat pe viu un cumul de probe, cărora le-a dat o nouă apreciere, fapt ce este în corespundere atât cu cerințele legale naționale, cât și internaționale.

În consecință, se resping în baza acestor argumente și celelalte critici invocate în de avocatul Zamfir P. prin care se face o *interpretare subiectivă* a declarațiilor inculpatului Burlacu V. relatate în instanța de apel, precum că, Bagali I. nu cunoștea despre proveniența și destinația banilor, nu-l cunoștea pe Cosovan Gh. și nici conținutul discuțiilor între ei, or, instanța de apel în aceste aspecte s-a pronunțat motivat și nu a omis careva erori ce ar afecta legalitatea și corectitudinea soluției adoptate în speță.

Nejustificat este invocat de avocatul Zamfir P. și faptul, precum că instanța de apel în ședința de judecată a respins nemotivat cererile părții apărării ce țin de prezentarea de probe noi, prin ce i-a încălcat dreptul inculpatei Baglai I. la apărare, deoarece martorul Cosovan Gh. a fost audiat în

instanța de fond, iar vinovăția inculpaților a fost deja demonstrată prin probe suficiente, pe care s-a bazat instanța de apel la adoptarea soluției în cauză.

7.2. În privința alegațiilor *inculpatului Burlacu V. și avocatului acestuia, Mița O.*, precum că *"(...) faptele imputate inculpatului sunt insuficient descrise, sunt imprecise și nu sunt circumstanțiale ca mod de operare. Acțiunile care ar fi trebuit să stea la baza învinuirii, nu sunt determinate cu suficientă precizie prin tro modalitate clară și concretă de săvârșire a faptelor infracționale și o fixare riguroasă a coordonatelor spațio-temporale"* Colegiul penal conchide că nu pot fi acceptate, or, repezintă o *interpretare subiectivă* de către recurenți a actului de învinuire, care fiind coraportată la decizia instanței de apel, precum și textului prescris în art. 26, art. 42 alin. (2) și alin. (3), art. 45 alin. (2) lit. b) și art. 325 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal și art. 42 alin. (2) și alin. (3), art. 45 alin. (2) lit. b) și art. 325 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal, incriminate inculpatului Burlacu V., denotă că învinuirea are un caracter clar și precis.

În consecință, Colegiul penal atestă netemeinicia acestor alegații invocate de recurenți, or, în baza celor expuse supra, se stabilește cu certitudine că învinuirea în temeiul căreia instanța de apel a constatat faptele săvârșite de inculpatul Burlacu V. încadrate în art. 26, art. 42 alin. (2) și alin. (3), art. 45 alin. (2) lit. b) și art. 325 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal și art. 42 alin. (2) și alin. (3), art. 45 alin. (2) lit. b) și art. 325 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal, au un caracter precis și previzibil, iar formulările utilizate nu au caracter neclar, ce nu ar permite inculpatului exercitarea dreptului său la apărare, fiind astfel în speță respectate cerințele unui proces echitabil, garantat în art. 6§1, §3 CoEDO, fapt ce justifică legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel.

La fel, ce ține de motivul invocat de recurent, în privința faptului că *"(...)de către organul de urmărire penală nu doar nu au fost obținute probe, ce ar demonstra vinovăția lui Burlacu V. în comiterea faptei ce i se incriminează, ci invers, cumulul probelor din materialele cauzei demonstrează cu certitudine, că fapta incriminată lui Burlacu V. nu întrunește elementele componenței de infracțiuni"*, Colegiul penal conchide că nu poate fi admis, din considerentul că din conținutul deciziei contestate, rezultă că instanța de apel și-a întemeiat corect soluția de condamnare a inculpatului Burlacu V. în baza în art. 26, art. 42 alin. (2) și alin. (3), art. 45 alin. (2) lit. b) și art. 325 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal și art. 42 alin. (2) și alin. (3), art. 45 alin. (2) lit. b) și art. 325 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal, pe un cumul de probe suficient, apreciat prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, ce în ansamblu au demonstrat vinovăția inculpatului Burlacu V. în comiterea infracțiunilor imputate.

7.3. În același context se resping și motivele inculpatului Burlacu V. și avocatului acestuia, Ceachir A., precum că "(...)instanța de fond în sentință (pag.15-16) și instanța de apel (pag.44-45), a deciziei, eronat și nemotivat au interpretat prezența elementelor infracțiunii art. 42, 45, 325 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, în acțiunile inculpatului, invocând că infracțiunea s-a consumat în momentul ce a fost transmisă suma de 250 000 dolari SUA către Cosovan Gh.", or, aceasta constituie o interpretare teoretică a recurențelor ce contravine circumstanțelor prezentei cauze penale, nefiind aplicabilă în speță.

La fel, ce ține de alegațiile că instanța de apel nu s-a expus la motivele (pct. 7.3 - 7.9) ce ține de acțiunile de provocare din partea statului prin intermediul lui Cosovan Gh, Colegiul penal notează că sunt neîntemeiate, or, analizând conținutul deciziei contestate, instanța de apel, cu referire la acest argument a menționat că "(...)toate inițierile de a se întâlni și de a vorbi pe marginea coruperii deputaților, de a căuta prieteni deputați în vederea coruperii lor a fost manifestată anume din partea inculpatului Burlacu V., aceasta se confirmă și prin înregistrarea comunicărilor care au avut loc la 06.03.2014 între Burlacu V. și Cosovan Gh., prin intermediul rețelei de socializare „Skype”, precum și prin apelurile telefonice dintre Burlacu V. și Cosovan Gh., cât și prin faptul că, el a propus lui Baglai I. să închirieze safeu la bănci comerciale, el a primit prin curier și transmis ultimei coletele cu bani, pe care le deținea la băncile comerciale, etc." (f.d. 50, vol.X)

Mai mult, în cadrul examinării prezentei cauze în instanța de apel, inculpatul fiind audiat a declarat că "(...) Învinuirea îmi este clară, vina o recunosc integral." (f.d. 213, vol. IX).

7.4. Cât privește temeiul de recurs semnalat de recurenți, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 15) Cod de procedură penală, în sensul că *instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză*, Colegiul penal notează că nu se confirmă, or hotărârile CtEDO la care fac referire recurenții, au avut ca obiect de discuție alte circumstanțe decât cele existente în prezenta cauză.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CoEDO. În același context, Colegiul penal menționează că, deși art. 6§1 CoEDO obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile, însă Curtea a clarificat că acest lucru nu impune un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de parte (*Van de Hurk vs. Olanda, din 19.04.1994*).

Or, modul în care se aplică obligația de a motiva hotărârile judecătorești poate varia în funcție de natura acestora și trebuie apreciat în lumina circumstanțelor cauzei (*Hiro Balani vs. Spania, din 09.12.1994*).

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursurilor declarate pe motiv că acestea sunt vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Burlacu Vitalie și avocații acestuia, Mîța Oleg și Ceachir Anatolie și avocatul Zamfir Pavel în numele inculpatei Baglai Irina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui *Burlacu Vitalie XXXXX și Baglai Irina XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 august 2018.

Președinte
Judecătorii

Nicolae Gordilă
Constantin Alerguș
Ion Guzun